

هویت و ساختار ملی در سیاست مجازی

نوازنی، بهرام^۱

بر اساس نظریه شکل‌گیری هویت، هویت به مرور و در طول زمانی که فرد در جستجوی زندگی جمعی خود بر می‌آید شکل می‌گیرد و دربرگیرنده سازمانی درونی از انگیزه‌ها، توانایی‌ها، اعتقادات و تاریخ هر فرد است. وقتی چنین سازمانی خودساخته در یک گروه و جمع تحقق یابد تبدیل به هویت جمعی شده و بدین صورت از یک سازمان درونی خارج شده و تحت تأثیر عوامل بیرونی اجتماعی قرار می‌گیرد. هویت ملی نیز نمونه‌ای از این هویت جمعی است که تحت تأثیر حکومت ملی آن چنان احساس یگانگی و اتحاد با خودی به یکایک افراد گروه می‌دهد که آنها بتوانند قدرت تمیز و جدایی از دیگری پیدا کنند.

اما گسترش و توسعه ابزار نوین اطلاع‌رسانی در عصر حاضر موجب دگرگونی در این هویت سیاسی یکپارچه اعضای یک جامعه ملی شده و عرصه جدیدی را به نام سیاست مجازی در مقابل سیاست عملی و واقعی که عرصه پایدار و کهن علم سیاست شناخته می‌شد، گشوده است. این مقاله تلاش می‌کند تا نشان دهد این عرصه جدید چه تغییری را در سیاست واقعی و ماهیت هویت ملی و روابط افراد با خودی و غیرخودی ایجاد کرده و ساختار سیاسی جامعه ملی چگونه می‌تواند با این تغییر سازگار و هماهنگ گردد.

واژگان کلیدی: هویت ملی، سیاست عملی، سیاست مجازی، ابزار نوین اطلاع‌رسانی.

۱. عضو هیئت علمی گروه علوم سیاسی، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)